

har ingen Adgang til at hjælpe dem, naar den ikke kan faa dem ind paa Alderdomshjemmene, og naar de ikke er syge eller er saaledes stillet, at Kommunen kan give dem en Understøttelse efter Sygeparagraffen. Kommunerne maa jo ogsaa administrere Loven, saaledes som dens Forudsætninger er, og selv om man vil stille sig nok saa human, bliver der en hel Række af gamle Mennesker, som Kommunerne ikke kan hjælpe, men som nu maa nøjes med en Understøttelse, der, navnlig i Betragtning af de dyre Huslejeforhold, er saa lav, at de gamle ikke kan klare sig. Derfor appellerer jeg til det høje Tings Velvillie, beder det være med til at indføre saadanne Ændringer i Loven, at der ikke, skønt vi har Aldersrenteloven at henvise de gamle til, skal være mange af dem, der sidder og sulter og ikke kan faa det nødtørftige til Livets Ophold.

Bouet: Jeg vil gerne fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard fremsatte henvendt til det konservative Folkeparti: Smukke Ord om Velvillie overfor de gamle gør det ikke. Det var den samme Betragtning, som den højtærede Indenrigsminister var inde paa, naar han — lidt vel overlegent — affejede vor Ordfører og overhovedet ikke vilde diskutere med ham om det Standpunkt, som han indtog. Disse Udtalelser peger hen paa, at man fra saavel radikal som socialdemokratisk Side nu vil lægge sin Kampagne an paa dette, at vi fra konservativ Side ikke har nogen Interesse for de gamle. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at den Stilling, vi tog her i Tinget, stod i Modstrid med de Udtalelser, vi fremsatte paa Vælgermøderne (*Jønson: Hør*). Det ærede Medlem Hr. Jønson siger Hør. Men det ærede Medlem har bl. a. hørt mine Udtalelser paa det enkelte Vælgermøde, hvor han og jeg var til Stede, og jeg tror ikke, han der har hørt mig tale for forøgede Tilskud til Aldersrentenyderne, idet jeg allerede paa det Tidspunkt hævdede, at vi nu var naaet til Grænsen for de Udgifter, som vi formaaede at bære med Hensyn til dette Formaal.

Det er netop dette, som betinger den Stilling, vi for Øjeblikket indtager. Vort Parti har gennem Aarene vist, at det virkelig har Interesse for de gamle; vi har med-

arbejdet paa de forskellige sociale Love og har været med til at stemme for dem. Men vi har altid holdt paa det Princip, at der skal være Dækning for de forøgede Udgifter, vi paatager os. Det er der jo ikke Tale om her, der er ikke fra Ministeriets Side foreslaaet noget til Dækning af de forøgede Udgifter. Vi kender de sædvanlige taagede Hentydninger til, hvad der kan spares paa Militærudgifterne, men for det første er Afrustningsforslaget jo ikke vedtaget endnu, og desuden henvises der fra socialdemokratisk Side stadig til disse Penge, saaledes at de, selv om dette Forslag vedtoges, ikke nær vilde forslaa til at dække alle de Udgifter, der bringes i Forslag fra socialdemokratisk Side.

Jeg skal villig indrømme, at de Beløb, som ydes efter den nuværende Aldersrentelov, ikke er for store, og jeg kan vel ogsaa indrømme, at for de mindste Satsers Vedkommende er de for smaa. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at der fra vor Side kunde tages en Forhandling op om dette Punkt, men skal vi i det hele og store gaa med til forøgede Udgifter paa dette Omraade, maa det blive ad Forsikringens Vej. Det glæder mig at høre, at de forskellige Talere fra Venstre alle peger i denne Retning. Det tyder paa, at man nu er gaaet over til dette Princip, hvad den højtærede Indenrigsminister ogsaa havde Opfattelsen af. Jeg beklager kun, at dette ikke var Tilfældet, da Venstre havde Magten saavel i dette som i det andet Ting, thi havde vi allerede været inde paa dette Princip, kunde vi bl. a. have undgaaet denne Debat i Dag. Men efter disse Udtalelser gaar jeg ud fra, at Venstre i Udvalget vil være med til at støtte de Konservative i Kravet om, at vi slaar ind paa en anden Vej, nemlig paa Forsikringens Vej.

Det forundrer mig da noget, at den højtærede Indenrigsminister ikke har henvendt sig til den om dette Spørgsmaal nedsatte Kommission eller til Kommissionens Formand og faaet Oplysning om, hvor langt man var naaet i denne Kommission. Der er noget mærkværdigt i, at man nedsætter en Kommission, som man giver til Opgave at undersøge, om Aldersrenten kan afløses af en almindelig Folkeforsikring eller kombineres med en Tillægsforsikring, og lader denne Kommission arbejde et